A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2020. június 25.*

„Dokumentumokhoz való hozzáférés – Az EKB határozata a Banca Carige SpA ügyvivői vagyonfelügyelet alá helyezéséről – A hozzáférés megtagadása – Mulasztási eljárás”

A T-552/19. sz. ügyben,

a **Malacalza Investimenti Srl** (székhelye: Genova [Olaszország], képviselik: P. Ghiglione, E. De Giorgi és L. Amicarelli ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselik: F. von Lindeiner és M. Van Hoecke, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Sarmiento Ramírez-Escudero ügyvéd)

alperes ellen

az EKB Kormányzótanácsának a Banca Carige SpA ügyvivői vagyonfelügyelet alá helyezéséről szóló, 2019. január 1-jei ECB-SSM-2019-ITCAR-11 határozatához kapcsolódó több dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásáról szóló, 2019. június 12-i LS/LdG/19/185 EKB határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, P. Nihoul (előadó) és J. Martín y Pérez de Nanclares bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A felperes, a Malacalza Investiment Srl, egy olasz jog szerinti társaság. A Banca Carige SpA fő részvényese, és 27,555%-os közvetlen tőkerészesedéssel rendelkezik benne.

2 Az általános részvényesi közgyűlés 2018. szeptember 20-án megújította a Banca Carige igazgatótanácsát. Az említett társaságban való részesedése miatt a felperes nevezte ki az igazgatótanácsi tagok többségét.

* Az eljárás nyelve: olasz.

3 A Banca Carige új általános részvényesi közgyűlésén, 2018. december 22-én, amelyen elutasították az alaptőke 400 millió euróval való emelésének tervét, az igazgatótanács néhány tagja lemondott.

4 Az Európai Központi Bank (EKB) 2019. január 1-jei határozatával (a továbbiakban: 2019. január 1-jei határozat) a Banca Carigét ügyvivői vagyonfelügyelet alá helyezte a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítés: HL 2019. L 165., 129. o.) 29. cikkét átültető olasz jog alkalmazásával. Az említett társaság igazgatási és felügyeleti szerveinek feloszlatásáról is rendelkezett és kinevezett három ügyvivő vagyonfelügyelőt, valamint egy háromtagú felügyelő bizottságot.

5 A 2019. január 1-jei határozatot nem tették közzé és a felperes nem ismerte az azt alátámasztó indokokat. Az EKB által elfogadott egyedüli közzétételi forma az a 2019. január 2-i sajtóközlemény volt, amelyben közzétették a Banca Carige ügyvivő vagyonfelügyelőinek, valamint az említett társaság felügyelő bizottsága tagjainak nevét, továbbá általánosságban ismertették az ügyvivői vagyonfelügyelet fogalmát és az ügyvivő vagyonfelügyelők feladatait.

6 A felperes 2019. január 15-én, az EKB dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2004. március 4-i 2004/258/EK EKB határozat (HL 2004. L 80., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 5. kötet, 51. o.) 6. cikke alapján hozzáférés iránti kérelemmel fordult az EKB-hoz, az alábbiak vonatkozásában:

– a 2019. január 1-jei határozat és mellékletei;

– az EKB-nak a Banca Carigét érintő, 2018. november 30. és 2019. január 2. közötti időszakban hozott, egyéb döntéseit tartalmazó dokumentumok, beleértve a tőkemegőrzési tervre vonatkozó határozattervezetet, annak táblázataival és mellékleteivel, az EKB és az említett társaság igazgatótanácsa, illetve egy vagy több tagja közötti kommunikáció, valamint az EKB és a társaság igazgatótanácsa, illetve egy vagy több tagja közötti ülések jegyzőkönyvei.

7 Az EKB 2019. február 14-én tájékoztatta a felperest, hogy megnövekedett munkateher miatt a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmére a válaszadás határidejét a 2004/258 határozat 7. cikkének (3) bekezdése alapján 20 munkanappal meghosszabbították.

8 A felperes 2019. február 17-én az EKB-nak adott válaszában vitatta, hogy a kérelme elbírálási határidejének a meghosszabbítása összeegyeztethető a 2004/258 határozat 7. cikkének (3) bekezdésével.

9 Az EKB 2019. február 19-én válaszolt a felperesnek, jelezve, hogy a 2004/258 határozat 7. cikkének (3) bekezdésére a felperes által benyújtott, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem elbírálási határidejének meghosszabbítása érdekében azért hivatkozott, mert a Banca Carigére vonatkozóan számos kérelmet nyújtottak be hozzá, továbbá a Banca d'Italiával (Olasz Központi Bank) ugyanezen kérdésben folytatott konzultációk miatt.

10 Az EKB 2019. március 13-i határozatával teljes egészében elutasította a hozzáférés iránti kérelmet.

11 A felperes 2019. április 8-án, a 2004/258 határozat 7. cikkének (2) bekezdése alapján, megerősítő kérelmet nyújtott be az EKB Igazgatóságánál, amelyben kérte a 2019. március 13-i EKB határozat felülvizsgálatát. Ebből a megerősítő kérelemből azonban már kivette a tőkemegőrzési tervhez, annak táblázataihoz és mellékleteihez való hozzáférés iránti kérelmét, mivel ezeket időközben megkapta a Banca Carige ügyvivő vagyonfelügyelőitől.

12 A felperes rámutatott, hogy egy, a 2019. január 1-jei határozatként feltüntetett dokumentum kivonatait, fényképek formájában már közzétették egy olasz napilap internetes oldalán. Arra hivatkozott, hogy ha ezek a fényképek valóban az említett határozatról készültek, a már megjelent kivonatok nem tekinthetőek bizalmasnak, mivel a közzététellel immár a nyilvánosság rendelkezésére állnak. Mindenesetre azt állította, hogy ezek a kivonatok nem tartalmaznak semmilyen bizalmas információt, mivel az azokban található összes adat szerepelt a Banca Carige által, a szabályozott piacokon jegyzett hitelintézetekre alkalmazandó szabályozásnak megfelelően közzétett tájékoztató dokumentumokban.

13 A felperes újból megismételte a kért dokumentumok teljes változatához, vagy másodlagosan, a nem bizalmas változatához való hozzáférés iránti kérelmét is, figyelembe véve a 2019. január 1-jei határozat interneten már közzétett kivonatait, valamint az említett kérelem óta eltelt időt, amely alapján bizonyos információk bizalmasságát már nem lehet megkövetelni. Az EKB és a Banca Carige igazgatótanácsa közötti írásbeli kommunikációt, továbbá a részvételükkel tartott ülések jegyzőkönyveit illetően a felperes kérte a kommunikációk és ülések listáját, a résztvevők nevét, továbbá e kommunikációk és ülések tartalmának általános ismertetését.

14 Az EKB 2019. május 3-án tájékoztatta a felperest, hogy a 2004/258 határozat 8. cikkének (2) bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kivételes munkateher miatt 20 munkanappal meghosszabbítja a megerősítő kérelem válaszadási határidejét.

15 Az EKB 2019. május 29-én kelt levelében jelezte, hogy a 2019. június 4-re kitűzött új határidőt sem tartják be.

16 Az EKB 2019. június 12-én úgy határozott, hogy teljes egészében elutasítja a megerősítő kérelmet (a továbbiakban: megtámadott határozat). Ez a határozat lényegében megismétli azokat az indokokat, amelyekre az EKB 2019. március 13-i határozatában hivatkozott.

A megtámadott határozat

17 A megtámadott határozatban az EKB, a felperes által benyújtott hozzáférés iránti kérelem tekintetében, nyolc dokumentumot határozott meg, amelyeket a következő négy kategóriába sorolt:

– a 2019. január 1-jei határozat;

– a tőkemegőrzési terv és minden egyéb írásbeli határozat, amelyet a 2018. november 30-tól 2019. január 2-ig tartó időszakban a Banca Carigére vonatkozóan fogadtak el;

– az EKB és a Banca Carige igazgatótanácsa, illetve egy vagy több tagja közötti írásbeli kommunikáció ugyanebben az időszakban;

– az EKB és a Banca Carige igazgatótanácsa, illetve egy vagy több tagja közötti ülések jegyzőkönyvei ugyanebben az időszakban.

18 Az első kategóriába tartozó dokumentumhoz, azaz a 2019. január 1-jei határozathoz való hozzáférés megtagadása a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kivételen alapul, amely előírja, hogy „[a]z EKB megtagadja az adott dokumentumhoz való hozzáférést, ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné az alábbiakat [helyesen: ha a hozzáférhetővé tétele sértené az alábbiak védelmét]: […] [az uniós] jog alapján védett információ titkossága”.

19 Az EKB úgy tekintette, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja magában foglalja a bizalmasság általános vélelmét, amely a rá ruházott prudenciális felügyeleti feladat körébe tartozó összes iratanyagra vonatkozik.

20 Az EKB a bizalmasság ezen általános vélelmének meglétére abból a tényből következtetett, hogy az európai uniós jogalkotó olyan szabályokat fogadott el, amelyek egyfelől előírják a prudenciális felügyeleti hatóságoknál dolgozó vagy korábban ott dolgozott személyek számára a szakmai titoktartási kötelezettséget, másfelől megkövetelik, hogy azokat a bizalmas információkat, amelyeket ezek a személyek a feladataik ellátása során megismernek, csak olyan összefoglalt vagy összesített formában tehessék hozzáférhetővé, hogy a hitelintézetek ne lehessenek azonosíthatóak. Ebben az összefüggésben az EKB utalt az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) 27. cikkére, a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.) 53. és azt követő cikkeire, valamint a 2014/59 irányelv 84. cikkére.

21 A 2018. június 19-i Baumeister ítéletre (C-15/16, EU:C:2018:464, 35–43. pont) hivatkozva az EKB jelezte, hogy a prudenciális felügyelettel kapcsolatban a bizalmas információk védelmének kötelezettsége nem tekinthető az átláthatóság általános elve alóli kivételnek, hanem inkább egy önálló általános szabályról van szó. Szerinte ezek a szabályok és a bizalmasság ezekből következő általános vélelme biztosítják a hatékony felügyeleti tevékenységet, amennyiben mind a felügyelt létesítmények, mind az illetékes hatóságok bízhatnak abban, hogy főszabály szerint a rendelkezésre bocsátott bizalmas információkat nem fogják hozzáférhetővé tenni. Ez a bizalom elengedhetetlen a tényleges információcseréhez, amely viszont kulcsfontosságú a prudenciális felügyeleti tevékenység megfelelő elvégzéséhez.

22 Végül az EKB rámutatott, hogy a fenti 20. pontban említett szabályok csak néhány kifejezetten előírt esetben teszik lehetővé a bizalmas információk hozzáférhetővé tételét, amelyek a jelen esetben nem merülnek fel.

23 A kért dokumentumok három másik kategóriáját illetően a hozzáférés megtagadása a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kivétel és az ugyanezen határozat 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel együttes olvasatán alapul, az utóbbi előírja, hogy „[a]z EKB megtagadja az adott dokumentumhoz való hozzáférést, ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné az alábbiak védelmét [helyesen: ha a hozzáférhetővé tétele sértené az alábbiak védelmét]: […] természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is”.

24 A 2004/258 határozat 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése vonatkozásában az EKB jelezte, hogy a Banca Carige folyamatos felügyelete során megszerzett vagy elkészített dokumentumok felperessel való közlése sértheti e társaság kereskedelmi érdekeit, amennyiben a dokumentumokban lévő információkat a nyilvánosság nem ismerte és azok az említett társaság jelenlegi kereskedelmi pozíciójának lényeges elemét tükrözték.

25 Miután nem állapított meg olyan nyomós közérdeket, amely az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét indokolta volna, az EKB azt a következtetést is levonta, hogy az e dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet, a dokumentumok egyéni és konkrét vizsgálata nélkül, el kell utasítani.

Az eljárás

26 A Törvényszék Hivatalához 2019. augusztus 7-én benyújtott irattal a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

27 A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott külön irattal a felperes azt kérte, hogy a Törvényszék a jelen keresetet az eljárási szabályzatának 152. cikke szerinti gyorsított eljárásban bírálja el. A keresetet és a gyorsított eljárás iránti kérelmet 2019. augusztus 20-án kézbesítették az EKB-nak. Az EKB 2019. szeptember 3-án benyújtotta az e kérelemre vonatkozó észrevételeit.

28 2019. szeptember 18-i határozatával a Törvényszék (első tanács) elutasította a gyorsított eljárás iránti kérelmet. Az EKB-t tájékoztatták arról a tényről, hogy az eljárási szabályzat 154. cikke (2) bekezdésének megfelelően az ellenkérelem benyújtásának határidejét, amelyhez hozzáadták a távolságra tekintettel járó 10 napos határidőt, további egy hónappal meghosszabbították.

29 Mivel módosult a tanácsok összetétele, az előadó bírót a negyedik tanácsba osztották be, amelyhez a jelen ügyet újra kiosztották.

30 Az EKB 2019. november 6-án nyújtotta be ellenkérelmét.

31 A Törvényszék hivatalvezetője 2019. november 8-i levelében, tekintettel az ellenkérelem késedelmes benyújtására, felhívta a felperest az eljárás folytatására vonatkozó észrevételeinek előterjesztésére.

32 A felperes 2019. november 20-án előterjesztette az eljárás folytatására vonatkozó észrevételeit, és az eljárási szabályzat 123. cikkének (1) bekezdése alapján kérte a Törvényszéket, hogy a kérelmeinek adjon helyt.

A felperes kérelmei

33 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.

34 A felperes azt is kéri a Törvényszéktől, hogy az eljárási szabályzat 88. cikke alapján rendeljen el bizonyításfelvételt azon dokumentumok benyújtása érdekében, amelyekhez a megtámadott határozatban megtagadták a hozzáférést.

A jogkérdésről

35 Az eljárási szabályzat 123. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha a Törvényszék megállapítja, hogy az alperes, akinek a keresetlevelet szabályszerűen kézbesítették, nem válaszolt az előírt határidőn belül, a felperes kérheti a Törvényszéktől, hogy a kérelmeinek adjon helyt.

36 A jelen ügyben az EKB 2019. november 6-án, azaz az eljárási szabályzat 154. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő lejárta után hét nappal nyújtotta be az ellenkérelmet.

37 Az ellenkérelem benyújtásának határideje ugyanis – amely, ha a Törvényszék helyt adott volna a gyorsított eljárás iránti kérelemnek, 2019. szeptember 30-án járt volna le – 2019. október 30-án járt le, mivel a gyorsított eljárás iránti kérelem elutasítása esetén az ellenkérelem benyújtása határidejének számítása keretében egyetlen, a távolságra tekintettel járó határidőt alkalmaznak (lásd ebben az értelemben: 2017. június 7-i De Masi kontra Bizottság végzés, T-11/16, nem tették közzé, EU:T:2017:385, 17–20. és 22. pont).

38 Ily módon az EKB nem válaszolt az előírt határidőn belül a keresetlevélre.

39 Amennyiben a felperes, amint az a fenti 32. pontban szerepel, azt kérte a Törvényszéktől, hogy a kérelmeinek adjon helyt, alkalmazni kell az eljárási szabályzat 123. cikkének (3) bekezdését.

40 Az eljárási szabályzat 123. cikkének (3) bekezdése értelmében a Törvényszék helyt ad a felperes kérelmeinek, kivéve, ha a kereset elbírálására nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel, vagy ha e kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, illetve jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan.

41 Először is meg kell jegyezni, hogy amint az a keresetlevélből kitűnik, a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg az EKB Igazgatóságának határozatát, amelynek a felperes a címzettje, és amely megerősíti a felperes által kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását.

42 Márpedig az EUMSZ 263. cikk első bekezdése értelmében az Európai Unió Bírósága megvizsgálja az EKB olyan jogi aktusainak jogszerűségét, amelyek harmadik személyekre joghatással járnak. Ugyanezen cikk negyedik bekezdése értelmében bármely jogi személy eljárást indíthat a Bíróság előtt a neki címzett jogi aktusok ellen.

43 Egyébiránt a 2004/258 határozat 8. cikkének (1) bekezdése megerősíti, hogy a hozzáférés teljes vagy részleges megtagadása esetén, a kérelmező rendelkezésére áll az EUMSZ 263. cikkben előírt jogorvoslati lehetőség.

44 Ezenkívül az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének első albekezdése értelmében a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel első fokon többek között az EUMSZ 263. cikkben említett keresetek elbírálására, kivéve azokat, amelyek az Európai Unió Bíróságának alapokmánya értelmében a Bíróság hatáskörében maradnak. Az említett alapokmány 51. cikke felsorolja azokat a keresetfajtákat, amelyek az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésében foglalt szabálytól eltérve, a Bíróság hatáskörében maradnak. Meg kell azonban jegyezni, hogy a jelen kereset nem tartozik e kategóriák egyikébe sem.

45 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a jelen kereset elbírálására.

46 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a felperes által a 2004/258 határozat 7. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott megerősítő kérelmet elutasító, megtámadott határozat címzettje a felperes.

47 Márpedig az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely személy eljárást indíthat a neki címzett jogi aktusok ellen. A felperesnek tehát van kereshetőségi joga, és ezenkívül a megtámadott határozat tekintetében eljáráshoz fűződő érdekre is hivatkozhat (lásd ebben az értelemben: 2001. április 30-i British American Tobacco International (Holdings) kontra Bizottság végzés, T-41/00, EU:T:2001:125, 20. pont).

48 Ilyen körülmények között nem lehet az egyébként az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében előírt határidőn belül benyújtott keresetet nyilvánvalóan elfogadhatatlannak tekinteni.

49 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a kereset alátámasztására a felperes két, több részből álló jogalapra hivatkozik, amelyek vizsgálata nem teszi lehetővé a Törvényszék számára, hogy a keresetet nyilvánvalóan megalapozatlannak tekintse.

50 A felperes ugyanis különösen az első jogalap első részében azt vitatja, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjából eredő olyan általános vélelem áll fenn, amely lehetővé teszi az EKB számára, hogy bizalmasan kezelje azokat a határozatokat, amelyekkel valamely hitelintézetet ügyvivői vagyonfelügyelet alá helyez.

51 A felperes jogosan hivatkozik e tekintetben arra, hogy az ítélkezési gyakorlat ez idáig nem ismerte el vagy állapította meg a bizalmasság 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjából következő ilyen általános vélelmét.

52 A felperes a második jogalap második részében az EKB-nak a megtámadott határozatban szereplő azon következtetéseit is vitatja, amelyeket a fenti 20. pontban említett szakmai titoktartással és bizalmassággal kapcsolatos rendelkezésekből vont le.

53 A 2018. június 19-i Baumeister ítéletre (C-15/16, EU:C:2018:464, 46. pont) hivatkozva a felperes azt állítja, hogy a fenti 20. pontban említett rendelkezések nem értelmezhetőek úgy, hogy azok abszolút titoktartási kötelezettséget rónak az EKB-ra. Ellenkezőleg, e rendelkezések szerint bizonyos helyzetekben az információközlés indokolt lehet.

54 Végül a felperes az első jogalap második részének keretében megjegyzi, hogy azt a 2019. január 1-jei határozatot, amelyet az EKB szerint annak érzékeny jellege miatt nem lehetett vele közölni, kivonatok formájában, bár kétségkívül engedély nélkül, már közzétették egy olasz napilap internetes oldalán.

55 A felperes azt állítja, hogy a 2019. január 1-jei határozat közzétett kivonatainak vizsgálata lehetővé teszi annak megállapítását, hogy az említett határozat tartalma nem bizalmas jellegű, mivel olyan információkról van szó, amelyeket a szabályozott piacokon jegyzett társaságként a Banca Carigének közzé kellett tennie.

56 A felperes szerint az ítélkezési gyakorlat alapján (2014. július 3-i Tanács kontra in't Veld ítélet, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 60. pont) ez a körülmény befolyásolja a hozzáférhetővé tétel során felmerülő kockázatok értékelését.

57 Mindezekre tekintettel, úgy tűnik, hogy a felperes által felhozott több kifogás sem tekinthető jogilag nyilvánvalóan megalapozatlannak.

58 Ezért a Törvényszék az ügy iratanyagában szereplő elemek és a fenti megfontolások alapján egyrészt azt állapítja meg, hogy nem nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a kereset elbírálására, másrészt pedig azt, hogy a kereset nem nyilvánvalóan elfogadhatatlan, és nem is jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan.

59 Ennélfogva helyt kell adni a felperes kérelmeinek anélkül, hogy e következtetés meghozatalához szükség lenne a kért bizonyításfelvétel elrendelésére.

A költségekről

60 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EKB pervesztes lett, a felperes kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék az Európai Központi Bank (EKB) Kormányzótanácsának a Banca Carige SpA ügyvivői vagyonfelügyelet alá helyezéséről szóló, 2019. január 1-jei ECB-SSM-2019-ITCAR-11 határozatához kapcsolódó több dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásáról szóló, 2019. június 12-i LS/LdG/19/185 EKB határozatot megsemmisíti.**

2) **A Törvényszék az EKB-t kötelezi a költségek viselésére.**

Gervasoni Nihoul Martín y Pérez de Nanclares

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. június 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások